

"tirsdag"

SENDER

Augusta Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Lille Veum, Brørup

Archive:
Mappe 86 nr. 31

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

es jo van for at fa' disse smukke
historisk-kort og ha'jstede
tegnninger. Men der kunde
dog ma'ske ogsaa va'is noget mere
med det. Og det vilde blive meget
lettere at fa' sagt lidt af det bedste,
na'r et par billeder viste vej.

Hvem mon vi skulde tegne billeder
tror I? Skrive lidt om dem ogsaa
jeg nok jeg turde fortel pa', vi jeg fortel
sa' dem. Tyskkes ma'tte de jo, vi
de skulde mangfoldiggjores. (selefulde
lyt aldrig til at ga' i handlen)
Eller kunde det ikke blive som
ha'ndskrift?

Ja, men - er det hele noget
galt noget? Tænk pa' det. Læng
om I vil, og seig mig sa' en gang
hvad I synes.

Det er et af de mange, der har
gjort sig til en smule af en
historisk kort og ha'jstede
tegnninger. Men der kunde
dog ma'ske ogsaa va'is noget
mere med det. Og det vilde
blive meget lettere at fa' sagt
lidt af det bedste, na'r et par
billeder viste vej.

Lille Venner tirsdag morgen.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 31

Hans Agnete og Jakob

Har I set, vi vil jeg sidde lidt hos
eder. Gulten er de knugende ha'rd i
de sidste uger, ja, jeg tænker jo pa'
den ude i Europa. Og jeg synes vi
trænger til rigtig at samles om vore.

Ja, har jeg ogsaa i den sidste tid tænkt
pa' meget pa' de gamle fra Västros
Ritke, som vi har levet med, mine
gamle, Lucette, Skovgaard og Georgia
Peders Boisen, og mange endnu.

Der er noget mine tanker altid
har med at gøre, som jeg synes
jeg skulde ha' svar pa' hos dem.

Na', det for jeg vel ogsaa nok pa'
en eller anden ma'de. Det kan jeg
ikke skrive om. Men eders bryen
staa i sammenha'ng med alt det
gode gamle, derfor holder jeg af at
tælle tanker med eder.

Og der er noget jeg nok vil prøve på
at skrive lidt om, men så må I
give mig tid til at få det sagt.

Og et endnu, synes jeg er inde
på en gal vej med det, så må I
se at holde mig borte fra den.

Leroppe i vor gamle Brødrup kirke
er der ofte barnedåb. Jeg bliver altid
så glad når jeg ser dem komme
ind ad døren med de små hvide
børn; imellem to- tre ad gangen.

Og jeg synes det er så godt at få
lov at være med når de døbes, og
at se på dem. Men I kendes
det er ikke altid godt at se nær
mere på dem der kommer med
børnene. Der er jo nogle der ved
hvad de gør. Og der er enkelte der
kommer fordi de ikke kan andet.
Men de allerfleste kommer temmelig
som om de i grunden selv ikke selv
vidste hvad de gjorde. Så tænker

jeg: må vi, som ved hvad det er
vi som får en måde om hver barn.
Dårlig det "Guds husets der står uden"
må vi ikke gå hen til dem og sige
dem lidt om det. Det er jo de
siden, i al fald her hos os på landet,
at de vil nok høre noget om det.

Jeg vilde gerne, bare gå hen og sige
dem "til lykke", men det er vanskeligt,
for de løber oftest ud med børnene
for vi er færdige i kirken, og så er de
kørt. Jeg kunde jo gå ind i kirken
næsten en anden dag, det har jeg også
i mellem gjort, men jeg har svært
ved at sige noget af det jeg helst
ville.

Harde jeg nu et lille
billede med, og omstuvet og
nogle ligefremme ord om det
som jeg kunde give dem?

Ja, de vilde da forstå så meget
at det var en venlighed. De